

Felüljáró

Pécs és Környéke Evangélikus Egyházközség Lapja

„Továbbment az útján
örömmel.” (ApCsel 8,39)

Kedves Testvéreim!

Rendkívül kézenfekvő lenne azt gondolni, hogy ebben az igében rólam van szó. De hát nem! Ebben az igében az etióp kincstárnokról van szó, aki Ézsaiás könyvének olvasása, Fülöp hathatós szolgálata révén hitre jut, és Krisztus megismerése után megkeresztelkedik. Ez az ember az, aki örömmel ment tovább az útján. De a Biblia rólunk szól, a bibliai emberek tapasztalatai a mi élményeink is lehetnek. És éppen ezért, én nem szeretném kisajátítani az etióp kincstárnok szerepét.

Az egész gyülekezetet szeretném meghívni erre a szerepre. Hiszen nem az én utaimról van szó, hanem a mi közös utunkról. Két évvel ezelőtt léptem rá a gyülekezet útjára. Közös út ez, mert én felhajtottam erre az autópályára. Püspök úr megmondta, amikor rábökött Pécsre a térképen: kétségem se legyen afelől, hogy ez a gyülekezet egy sztráda. Ide lendület kell. Nem volt könnyű a kanyarodás, kapaszkodni kellett, mert elég hirtelen fordultam.

Amikor felhajtottam a gyülekezet autópályájára, akkor az első dolgom volt, hogy belenézsek a visszapillantó tükörbe. No ez nem az a hátratekintés, amit Jézus megtilt, hogy az eke szarvára tettem volna a kezemet, Jézus ebben az esetben nem tiltja meg a visszapillantó tükör használatát, hiszen ez elődök tiszteletéről, a múlt értékeinek a kutatásáról szól. Mert a mai napig élénken él bennem Szabó Lajos rektor úr parainesis-e, aki arra intett bennünket, teológusokat, hogy csak úgy szabad kiállni a szószékre, hogyha tudatosítjuk magunkban: nem mi prédikálunk először, nem velünk kezdődik itt az élet. (Kivéve persze, ha valaki missziói gyülekezetet kap.) Ugyancsak ő sokat mesélt egy bizonyos Balikó Zoltánról, akiről fogalmunk sem volt, hogy kicsoda, de abban egyetértettünk, hogy nem irigyeljük azt, aki egy ilyen lelkész utódja lesz. Akkor én nem tudtam, hogy magamat nem irigyeltem.

Nem velem kezdődött el az autópálya két évvel ezelőtt. Mit is látunk, ha hátranézzünk? Felbecsülhetetlenül értékes múltat. Mérhetetlenül nagy munkákat, nagy egyéniségeket. 150 évnyi történelem, megszámlálhatatlan mennyiségű segédlelkész. Távol a messzeségben fakó régi táblák hirdetik az 1910-es években tervezett, de soha meg nem épült templomtorony látványtervét. Ha távcsővel nézünk vissza, akkor egészen távol megpillanthatjuk Jeskó Lajost, Baldauf Gusztávot, akik székereken és gyalogosan közlekedtek ezen az autópályán, ami még közel sem volt olyan minőségű út, mint a mai.

De ott bandukol Káldy Zoltán, szintén gyalog. Aki a legkeményebb időkben is látogatta a gyülekezetet. Amikor az útja fölött, a gyülekezet útja fölött sötét volt az ég, amikor felhőszakadás volt, repülő bombázók hasítottak felette, és a villámok is csapkodtak, mint annak idején Luthernél. A belső sáv gyorsítási lehetőségét használta ki Balikó Zoltán, aki a

Trabantjával jóval messzebbre, és gyorsabban jutott el, elképesztő lendülettel hirdette az evangéliumot.

Aztán nem kell távcsőbe nézni, hogy nem olyan messze mögöttem észrevegyem Varsányi Ferenc alakját, aki a Skoda Fabia-jával autózott. És látom Németh Zoltánt is, aki itt jön mögöttem, egy Nissan Almerával járja a várost. Ő maga egy budapesti leosztónál indexelt és leosztott, az autója – ki tudja hogyan... - továbbment, én meg most abban ülök. Mielőtt tovább megyünk, egy valamit tisztázzunk. Az út valahonnan valahová vezet. Ha bármelyiket figyelmen kívül hagyjuk, az tragédia. Tudnunk kell azt, hogy a mi gyülekezetünk útja honnan jön, és hová megy. Az előbb nem mondtam teljesen igazat. A mi utunk, a gyülekezetünk autópályája nem 150 éve kezdődött. 150 évvel ezelőtt volt egy nagy lépés.

De előtte is volt út. És ha szépen visszabandukolunk, akkor először is egyre gyengébb lesz az út minősége, de ami igazán fontos: hogy Júda földjére lyukadunk ki. Ott, az út legelején, egy szűk kis földúton vándorol 12 ember, akik hívnak másokat is, és akik szüntelenül egy bizonyos Jézus Krisztusról beszélnek. És akik erre az útra lépnek, kétezer éve ugyanezt teszik.

És akkor, ha még ezzel sem elégedünk meg, akkor keressük meg az út legelejét. Ez az út az üres sírtól indul. Jézus feltámadásának a helye az, ami a mi 2000 éves történetünk kezdőpontja.

És nekünk, mint pécsi gyülekezetnek is, csak Krisztus feltámadásának örömeiből induló úton van helyünk. Micsoda hatalmas kincs ez, és micsoda felelősség. Mert valamire mennünk kell. Valamire építenünk kell az utat.

És csak a felelősséget akarom érzékeltetni azzal, hogy azt mondom: ha rossz felé megyünk, 2000 év munkáját tesszük semmivé. És emellett igaz az, hogy ha meg jó irányba megyünk, akkor következő 2000 év, embermilliók hitének munkálásában lehetünk Isten munkatársai. Mert ez a mi feladatunk, ez a küldetésünk. És ezen közösen kell gondolkodunk, közösen kell Isten Szentlelkének világosságát kérnünk, ha sötétben autóznánk. Közösen kell imádkoznunk, és közösen kell szeretnünk. Mert ahol Krisztustól fakadó, Isten kegyelmét felismerő szeretet van, ott épül a közösség, ott épül a gyülekezet.

Hadd mondjam: ott épülnek utak egymáshoz, Krisztushoz. Krisztus mondja: én vagyok az alfa és az omega. Krisztustól indult a mi utunk, és őhöz megy. Nem vissza Jeruzsálembe, hanem a mennyei Jeruzsálembe. Az örök életbe. Jézus az út. Mi pedig mindannyian az ő gyermekei vagyunk, akik azért megyünk előre ezen az úton, mert találkozni szeretnénk vele. Szeretnénk megérkezni az Istenhez. És biztosak lehetnek benne: az út végén ő maga fog bennünket várni.

Hajdich-Szmola Patrik
iktatási prédikációjának rövidített változata

"Legyünk védelmezői Isten művének!"

Teremtésvédelem

Keresztény szemmel a környezet- és a természetvédelem maga a teremtés megőrzése, más szóval teremtésvédelem. Ez a fogalom jobban kifejezi a felelős, hívő hozzáállást a környezethez, amely a Teremtő szeretetből alkotott műve, és amelybe nemcsak személytelen valóságok, de a személyek is beletartoznak.

A teremtésvédelem egyszerre jelenti a természet szépsége, méltósága iránti fogékonyságot, és az urbanizáció káros hatásaival szemben egyfajta újbóli természet felé fordulást, egészségesebb életmódra törekvést is. Mind a természeti, mind a természetfölötti folyamatok megértése jelentős segítséget adhat a hívő embernek a környezettudatos, klímatudatos magatartás kialakításához is.

A teremtett világba helyezett ember nem valami rosszízú túlélési vetélkedő részeseként érkezett egy ellenséges környezetbe, információk nélkül! Isten mindig is tudtukra adta, ma is tudtukra adja, hogy mi a feladatunk a teremtéssel, milyen eszközeink vannak és milyen eszközök „szabálytalanok”, és tanít arra, hogy milyen magaviselet, hozzáállás az, amely alkalmas a világ – anyagvilág és társadalom – „rendeltetésszerű” működtetésére, a harmonikus, nyugodt „üzem”, a béke és a fejlődés fenntartására. Isten nem rejti véka alá, hogy a „nem rendeltetésszerű” használatban tönkremegy a teremtés és tönkremennek az emberi kapcsolatok is.

Ökológiai megtérésre van tehát szükségünk, amely azt jelenti: engedjük, hogy Jézussal való találkozásunk minden következménye megjelenjen a bennünket körülvevő világhoz fűződő kapcsolatainkban! Fedezzük fel újra a természet Istentől adott csodálatos rendjét, Róla tanúskodó harmóniáját! Legyünk védelmezői Isten művének!

Buchert Eszter

Először Teremtés hete Pécsen

Először rendeztünk Teremtés hete programsorozatot a pécsi gyülekezetben. A nyolc napos programsorozatot 2018. szeptember 30. és október 7. között tartottuk. Minden napra jutott valamilyen közös alkalom, ahol minden nap más típusú program keretében hívtuk a gyülekezetet a teremtésről, abban való felelősségükről való közös gondolkodásra, illetve a teremtett világra való rácsodálkozásra.

Szeptember 30-án az esti istentisztelettel nyitottuk meg a teremtés hetét.

Hétfőn Buchert Eszter gyülekezeti tagunk tartott előadást A természet ízei címmel. Ezen a napon a természetben fellelhető ízekre koncentráltunk, interaktív előadásában testvérünk azokra az ajándékokra kívánta felhívni a figyelmünket, melyeket az Isten a természetben keresztül ad nekünk. A kóstolóval színesített est szép számban mozgatta meg gyülekezetünk tagjait.

Gyülekezetismereti kvíz segítségével idéztük fel közösségünk 150 évre visszatekintő múltját a következő napon. Idősebbek és fiatalabbak is jól szórakoztak és tanultak Varga Ágnes által összeállított kérdések segítségével. Isten teremtő munkáját itt a közösségteremtés összefüggésében élhettük meg.

Szerdán végiggondolhattuk, hogyan teremt Isten hangokat. Hajdich-Szmola Patrik segítségével lapoztuk végig gondolatban a Bibliát, és figyeltük, hogyan jelenik meg a hallás, a látás, a hang, a látvány a Biblia lapjain, és hogy mennyi mindent tud leírni a Biblia ezen szavak segítségével. Végül a 17-es énekelt liturgia megtanításával, az énekkar támogatásával tartottunk igei alkalmat is.

Csütörtökön más népek, régi kultúrák teremtéstörténeteit állította párhuzamba a bibliai teremtéstörténetekkel Ócsai

Zoltán az előadásában. Örülhettünk a bibliai teremtéstörténet szépségének, és rácsodálkozhattunk, mennyi párhuzam vonható más népek teremtéstörténetével.

Isten megteremtette az Édenkertet is a világ kezdetén. Ha nem is az Édenkert megteremtésére, de a mi kertünk újjáteremtésére vállalkoztunk. Templomkertünket és templomunkat szépítettük pénteken.

Szombaton a csodálatos időben sok gyülekezeti tag indult neki a 14 kilométeres Mecsek-túrának. Számos látványt tartalmazott a Péterfia Csaba által vezetett és szervezett túra.

A rendezvényeket az aratási hálaadó istentisztelet zárta vasárnap. Hajdich-Szmola Patrik hirdette az ígét Jn 6,24-29 alapján. Igéjében hangsúlyozta, hogy „a kenyérben kézzelfoghatóvá válik Isten gondviselése. Jézus minden csodája arra akarja a figyelmünket rávezetni, hogy meglássuk a csoda mögötti még nagyobb csodát: Isten szeretetét, gondoskodását.” Ezen a napon tartottuk a már hagyománnyá váló terményvásárunkat, melynek bevételei és megmaradt terményei a gyülekezetünkhöz tartozó két intézmény, a Kék Elefánt Evangélikus Óvoda és a Baldauf Gusztáv Evangélikus Szeretothon életét teszik boldogabbá. A terményvásárral párhuzamosan a templomunkban családi istentisztelet tartottunk, ahol az idei tematika szerint LEGO-istentisztelet volt. A gyermekek által készített LEGO-alkotások is mind a teremtés hete tematikájába illeszkedtek.

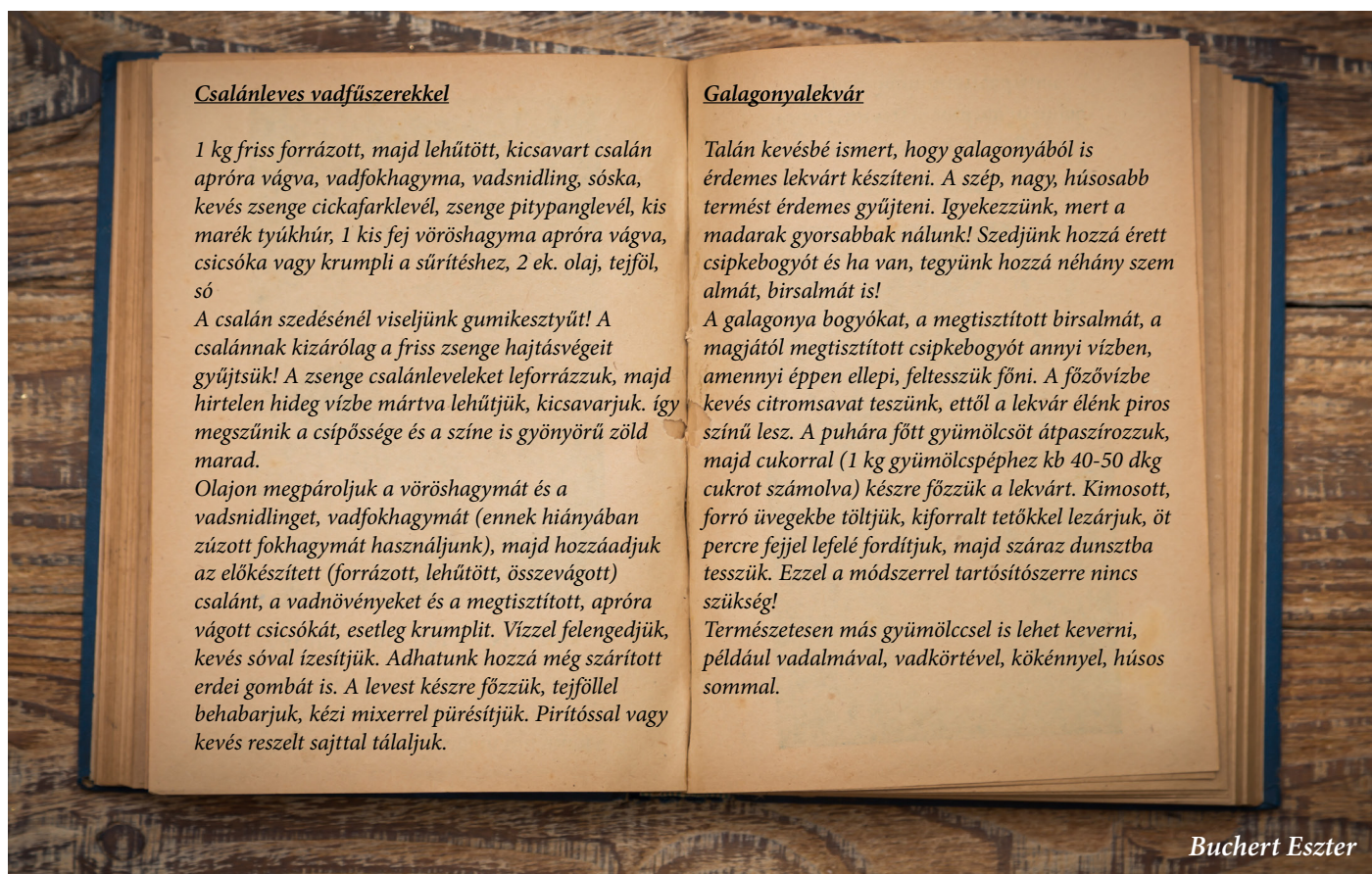
Janszky Kőszeghy Ildikó, Hajdich-Szmola Patrik

TERMÉSZETESEN, Isten kertjéből

Manapság nagyon divatos dolog egzotikus, korábban az európai ember számára kevésbé ismert alapanyagokból készíteni ételünket. A globalizáció következtében a világ bármely részén megtermelt zöldség, gyümölcs, húsféleség elérhetővé vált számunkra. De vajon tényleg szükségünk van minderre? Nem kaptuk-e meg mi itt a Teremtőtől, a Kárpát-medence csodálatos biológiai sokszínűségével mindazt, amire szervezetünknek az EGÉSZséghez szüksége van?

Ha egy őszi erdei séta alkalmával számba vesszük a természet ehető kincseit, valóban elcsodálkozhatunk annak bőségén, izgalmas ízvilágán, gazdag tápértékén. A kalandos gyűjtögetés, a természet ilyen módon való „felfedezése” a teremtett világgal szembeni alázatunk megerősítését is szolgálja, nem beszélve a helyben termelt, felelősen gyűjtött, mértékkel felhasznált alapanyagok kis ökológiai lábnyomáról.

Alább két recept ízelítőnek, amit az enyhe őszi alkalmával kipróbálhatunk.

Buchert Eszter

Tíz dolog, amitől boldog leszel

- I. Boldog leszel, mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki kihoztalak a megszokásból. Boldog leszel, és nem lesz más istened rajtam kívül!
- II. Boldog leszel, és nem lesz szükséged arra, hogy másban keress vigaszt. Boldog leszel, mert tudni fogod, hogy én szerető Isten vagyok, aki védelek, oltalmazlak, megsegítelek!
- III. Boldog leszel, és nem fogsz Isten nevével visszaélni, nem fogsz Isten nevében másokat megfélemlíteni, elrettenteni, kizárni, bezárni. Boldog leszel, és lesz időd, hogy pihenj, mert az Úr tudja, hogy szükséged van rá.
- IV. Boldog leszel, és lesz időd pihenni, a barátaidal, a szeretteiddel együtt lenni, csak úgy, a boldogság kedvéért. Boldog leszel, és semmiféle munkát nem végzel, amikor pihensz, se te, se fiad, se lányod, és senki, akit ismersz. Boldog leszel, és pihenni fog mindenki hozzád hasonlóan!
- V. Boldog leszel apád és anyád, mert nem távolodsz el tőlük, hiszen ők is boldogan neveltek fel Isten oltalmában. Boldogan fogsz élni hosszú ideig, és jó dolgod lesz ott, ahol letelepszel!
- VI. Boldog leszel, és nem fogod megölni más boldogságát sem!
- VII. Boldog leszel, és nem leszel hűtlen, mert azzal fogsz élni, akit szeretsz, és aki téged szeret.
- VIII. Boldog leszel, és nem fogsz lopni, mert mindened meglesz az Úrtól, amire szükséged van!
- IX. Boldog leszel, és nem fogsz pletykálni, nem fogsz rosszat mondani senkiről, hogy ő is boldog lehessen.
- X. Boldog leszel a saját házastársaddal, és nem fogod kívánni más házastársát, más házat, mert boldog leszel azzal, amit az Úr ad neked.

Janszkyné Kőszeghy Ildikó

Akik melletted ülnek

Gyülekezeti arcképcsarnok - Tapodi család

Jó látni a vasárnapi istentiszteleteken benneteket, gyönyörű gyerekeitekkel. Az édesanyával, Gabival beszélgetek a családjáról. Honnan indultatok?

Egyetemi tanulmányaink kapcsán kerültünk mindketten Pécsre az Alföldről. Anti, a férjem kecskeméti, én szarvasi vagyok.

Évfolyamtársak voltatok?

Nem. Anti biológiát tanult, én ének- zene- karvezetést. A gólyatáborban ismerkedtünk meg 23 éve.

Hívóként találkoztatok, vagy ismeretségetek ideje alatt vált fontossá a gyülekezethez tartozás?

Két erős hitű ember találkozott, otthonról hoztuk, ebben nőttünk fel és ezt igyekszünk tovább adni. A szüleink féltettek bennünket, nehogy feladjuk saját vallásunkat, mert erős hitű, de eltérő gyökerű, evangélikus és katolikus családból jöttünk. Az én keresztszüleim evangélikus lelkészek voltak.

Hogy hívják őket?

Kepenyes Erzsébet és Pathó Gyula, keresztanyám sajnos már nem él, fiatalon hunyt el. A férjem keresztapja Balázs Gergely atya, piarista szerzetes. Ökumenikus esküvőnk volt Szarvason a Tessedik Sámuel templomban, 18 évvel ezelőtt. Akkor döntöttük el, hogyha a jó Isten fiúgyermekkel áld meg minket, ők katolikusok lesznek, ha lányokkal, akkor evangélikusok. Az Úr dönti el, hogy melyik egyházat szaporítja.

Mindhárom lányátok evangélikus?

Természetesen, a két nagyobb Fruzsina és Franciska már konfirmáltak, 17 és 15 évesek, a Nagy Lajos Gimnáziumba járnak. Nagyon vágytak kistestvérré, sokat imádkoztak érte. Az úr meghallgatta kérésüket, 5 éve megszületett a kishúguk, Fridácska.

Ő is Frida, mint a lelkészeink babája? - csodálkozom, mert ritka név.

Igen, lelkészeink meghatóan tapintatosak voltak, Patrik és Barbara megkérdezték nem bánjuk-e, ha ők is Frida nevet szeretnének adni a babájuknak? Megtisztelve éreztük magunkat

és nevetve mondtuk: Nincs levédve, persze, hogy adható!

Mivel foglalkoztok munkaidőben?

A férjem biokémikus kutató, a POTE-n oktat, angol és német nyelven is. Kutatómunkája révén 3 évig éltünk Angliában, akkor még két kislányunkkal. Én nyolc évig voltam programszervező, majd fesztiváligazgató a Zsolnay Negyedben. Áprilistól a Filming Pécsnél vagyok gyártásvezető.

Mit kell csinálnod?

Én is ezt kérdeztem Urbán Ernőtől, amikor felkért a feladatra. Szervezés ez is. Nagyon költséges egy film elkészítése, precízen elő kell készíteni mindent, hogy minél takarékosabban oldjuk meg.

Érdekes lehet és nagyon összetett, ezek után az otthoni megoldandók könnyednek tűnhetnek?

Cserkúton lakunk, egy vályog parasztházat újíttunk fel, építettük számunkra lakhatóvá. Nincs messze, de korán kell kelni ahhoz, hogy reggel időben mindenki a helyén legyen. Szoros a hétközi időbeosztásunk. Szabadidőnkben sokat kirándulunk, Anti biciklizik a lányokkal.

Míg a templomkertben beszélgetünk, a gyerekek szép leveleket gyűjtöttek az őszi napsütésben, édesanyjukat ajándékozzák meg vele. Fridácska nyusziként jelenik meg, én is adhatok nyuszipuszt. Mik a lányok tervei?

Fruzsina az orvosira készül, Franciska a képzőművészet felé vonzódik. A kicsi megkérdezte: "ki az, aki mindenkinek megmondja, hogy mit csináljon? Igazgató - feleltük. Akkor én az leszek!"

Jó, hogy ilyen vidámak, békések vagytok!

Hálát adunk érte Urunknak! Nagyon fontosak nekünk a vasárnapi istentiszteletek, hiteles lelkésztől a prédikációk, hogy olyan tartalmat kapjunk, mely egész hétre erőt ad.

Márfiné Angyal Edit

"Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet." (Zsolt 9,1)

Örömmel adjuk hírül, hogy 2018. augusztus 6-án reggel megszületett az evangélikus parókia legfiatalabb tagja, Hajdуч-Szmola Frida 3010 grammal és 52 cm-el.

Barbara és Patrik

SZÍVBŐL ÉNEKELNI!

Számomra a pécsi evangélikus kórus sokat jelent. És sokat jelentett. A nyolcvanas évek elején vetődtem ide, barátom segítségével. Ő mutatott be Magdolnának, aztán elkezdtem ide járni. Kívülállóként érkeztem: nem volt közöm Istenhez és sokáig nem is kerestem az Ő társaságát. Fiatal felnőttként tele voltam családi és lelki problémákkal, amelyekkel nem tudtam megbirkózni. Itt, a kórusban elfogadtak, befogadtak. Nem kérdezték, ki fia-borja vagyok, miért vagyok itt? Hagytak énekelni és csak itt lenni. Gyógyulni. Vasárnaponként, ha énekelünk, Balikó Zoltán bácsi prófétikus megnyilatkozásai, prédikációi rám is hatással voltak. A szerdai próbákon, ha lelkileg fáradtan, csapzottan jelentem meg, valaki mindig mondott egy-két kedves szót. Senki sem zaklatott demagóg, megcsontosodott, vallásos szövegekkel, milyennek is kell(ene) lennem, ha példamutató, jó keresztyén akarok lenni. Nem éreztem magam idegennek. Az éneklés aztán lassanként elkezdte kifejteni jótékony hatását. Magdolna személyisége is nagy hatással volt rám. Csendes volt és kedves. Tapintatos. És én elkezdtem felengedni. Aztán hosszú szünet következett, megszülettek a gyermekeim. Nem volt lehetőségem többé kórusba járni. Nagyon hiányzott! Az évek során egyre jobban. Aztán eljött az idő, hogy újra csatlakozzak. Az éneklés, a kórustagok hiánya addigra már nagyon erősen gyötört: körülbelül 19-20 év után visszatértem. És nem bántam meg! Jó énekelni Istennek! Ezen az őszön Kozármislenyben szolgáltunk egy kórustalálkozón, legutóbb pedig a Teremtés hetének nyitó istentiszteletén énekelünk.

A zene, a kórusművek arról szólnak, hogy Isten jó. Hogy szeret téged és bízhat az Benne! Arra indít, hogy ismerd meg Őt és ismerd meg magad. Arra inspirál, hogy énekelj Neki és szeresd Őt! Az éneklésen keresztül Isten része akar lenni az életednek. Segíteni akar, hogy megtaláld az életed értelmét. Az éneklésben vigasztalni akar, ha elcsüggedsz. Erősíteni, ha fáradt vagy. Megtanít észrevenni mások baját és arra indít, hogy tégy valamit a testvéredért. Bármit, amire képes vagy!

Kedves Barátom! Gyere közénk, ha fiatal vagy! Gyere, ha idősebb! Gyere, ha nincs társaságod, ha ki szeretné fejezni énekléssel is Isten iránti szeretetedet! Ha még csak keresed Őt, akkor is várunk! Én is itt találtam Rá. Annyi szép hangú ember énekel vasárnaponként a padokban! Jó lenne, ha szerda esténként is hallhatnánk őket.

Schweitzer Rita
könyvtáros, kórustag

Látogatóban Franciskánál

Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít (Fil 4, 13)

A kórházban, amint meglát Franciska, ragyogó szemmel újságolja: Képzeld mekkora öröm ért ma, sikerül beállítani a vérhígító adagolását és holnap hazamehetek! Nagyon örülök, otthon azért jobban tudok pihenni, itt egész éjjel nagy a nyüzsgés, sok a súlyos beteg.

Jól emlékszem, hogy tavaly karácsony előtt kezdődött a betegség?

Igen, akkor diagnosztizálták, hogy rákos vagyok és jött még hozzá egy mélyvénás trombózis is. Az első műtétem február 15-re esett. Aztán a kétféle kemoterápia következett. Már jobban lettem, és a labor eredmények is ezt igazolták, úgy örültem.

Mi is, mert jöttél a bibliaórákra, alkalmakra.

Aztán szeptember közepén újból a műtőben kötöttem ki.

Tekintetem az éjjeliszekrényen lévő könyvre téved: Anton Gots: Szenvedésemet öröme váltottad. Észreveszi Franciska és lelkesen mondja: Nagyon sok bátorító olvasmány mellett benne van a 71. zsoltár magyarázata is, hogyan értelmezzük a saját életünkre. Nagy segítségem a lelki olvasmányok, sok erőt meríték belőlük. Mindig megkérdem a szobatársaimtól, hogy felolvashatnék-e nekik is? Nem szoktak nemet mondani - gondolják, ha ettől boldog, hát tegye. Arra is volt példa az intenzív osztályon, hogy örültek, köszönték, sőt, együtt imádkoztunk. Ilyenkor nagyon boldog vagyok, hogy Urunkat együtt dicsérhetjük. Azt nagyon sajnálom, hogy nem tudom a szolgálataimat, a Baldauf Otthonba tett látogatásokat és a nekem olyan fontos missziót

úgy csinálni, ahogy szeretném. Talán nem mindenki tudja, hogy gyülekezetünknek van egy kis csapata, akikkel támogatjuk a bel- és külmisziót egyaránt. Hat éve van egy kenyai kislányunk is, akinek a taníttatását segítjük.

Emlékszem egy régi istentiszteletre, amikor Balikó Zoltán bácsi, nevet nem említve, egy csodálatos hivatástudatú, Istent és betegeket szolgáló nővérkéről prédikált.

Meghatódtam, akkor is, most is, de azt hittem, rajtam kívül más nem tudta, hogy rólam van szó. Igen, 34 évig dolgoztam az Irgalmas Kórházban, EKG asszisztensként és betegágy mellett is szolgáltam, nagyon szerettem.

Ezért most a betegágyat nyomni még nehezebb lehet.

Sokat sírtam a nővérek miatt. Azt tapasztalom, hogy jól képzettek, de a tudás és a szív nem mindig találkozik. A könnyeim meglágyították a szívüket, empatikusabbak velem.

Közben még beszélgetünk örömről, bánatról, Franciska köszöni a sok szeretetet, imát.

Hálával tölt el, hogy sokan imádkoztok értem. Ilyen gondos, szerető gyülekezethez tartozhatom. Legszívesebben mindenkit megölelnék, ha az Úr ad erőt és részt tudok venni az istentiszteleten. Sajnos a gyenge immunrendszerem miatt nem tehetem, de lélekben, imádságban igen.

”Hálát adok az én Istenemnek, valahányszor megemlékezem rólatok, és mindenkor minden könyörgésemben örömmel imádkozom mindnyájatokért...” (Fil 1,3-4)

Márfiné Angyal Edit

noteszlapok a KaleidoszPók Társulat lemezének hallgatása közben

Boldog, sztoikus dal

A nyolcvanas évek elején E.P. mester egyszer fogta magát, és rajongásig szeretett szerzőjének kulcsregényét, mind a négyszáz oldalnyi szöveget, annak hetvenedik születésnapjára lemásolta egyetlen rajzlapra. A munka egy szinte egybefüggő feketés felületet eredményezett. Négy hónapig küzdött vele az alkalmi kódexmásoló, mint később nyilatkozta, írás közben rengeteget tanult a nyelvről, megtanult még jobban magyarul.

A szokatlanul kifejezett tisztelet reprodukciója megjelent egy korabeli folyóirat mellékleteként, így került végzős koromban a kollégiumi szobám falára. Ha elkalandoztam pedagógiai stúdiúmra készülve, ami valljuk meg, gyakran megtörtént, akkor szinte mindig az alkotás még olvasható első során időzött el szemem, ami így szólt: „az értelmezés nehézségei”.

...

Ez a posztmodern gesztus ötlött fel bennem most, hogy a KaleidoszPók Társulat megjelenés előtt álló zenei anyagát hallgattam ÓZ jóvoltából, aki megtisztelt egy kiadás előtti munkapéldánnyal. Úgy jártam vele, mit annak idején a Promise dalaival. Most autómban ülve hallgattam rojtosra a repertoárt egy sommelier eufóriájával, aki tudja, az igazán jó bor több helyen is hat, az első korty ízkepe után az íz lecsengése következik, nem beszélve a mélybe leérő nedű közérzetjavító következményéről... (Jut eszembe, kortyolok egy kis Bodri kadarkát.)

A dalokkal való első találkozásról leginkább a járókelők, a zeb rán b á m é s z k o d ó k tudnának beszámolni, akik láttak egy magányos úrvezetőt kormányt csapkodni, teli szájjal kacarászni, kanyarodás közben csettinteni, meg elrévedt arccal a pirosra, később a zöldre bambulni. A lehúzott ablakból hol egy harsány rock'n roll, hol egy eddig kiadatlan Pink Floyd-szám hallatszott a kétezres évekből, hol egy modern kuplé, hol meg egy bonus track szólt a Muzsikás Nem arról hajnallik... lemezéről. Biztos valami saját válogatás, gondolta egy területi képviselő, aki a szomszédos sávban velem araszolt a Rákóczi úton.

...

Az Ócsai-Smidéliusz szövegek világleíró kísérletei görctelen, természetes őszinteségű igazságkeresések. Szerzőjük az értelmezés nehézségeit ironikus szellemének szabadon engedésével küzdi le. Közlendőjét gazdag utalásrendszerrel köríti, ami az elmúlt évtizedek magyarországi túlélőiben, az illúziókat kergetőkben és azt elvesztőkben a nemzedéki otthonosság érzetét hívja elő.

A szövegek többségének komponáltsága az én olvasatomban már versnek hat, ezért a lemez számai számomra megzenésített versek. Ezekből kihallatszik Hobo rekedt kántálása, Baksa-Soós

virágéneke, a Bizottság kiskanala és kése, Menyhárt Jenő konok küldj egy jelet-üvöltése, de hallani vélem a na most akkort Erdős Virágtól vagy fiatal slammerek ritmusos élveboncolását. Ócsai versei elemeltek, kortalanok, kerülnek az aktualizálást, sorok között olvasás olcsó felajánlközásait, helyette a jelenség-lényeg kapcsolódási lehetőségeinek zavarba ejtő változatosságát teremti meg, amit megtold a zene és vers vibráló kontrasztjaival.

Az ironikus szövegek idézőjeleinek erejét a zenedramaturgia rendre megkettőzi. Minden szándékoltam egyszerűnek tűnik, amikor a dal a zene és a líra ősidőket idéző egységét felelevenítve a legelemibb műfaj köntösét ölti magára. Az első hallásra nevetésre ingerlő számok egyszerre gyomorszájra mért ütést is tartogatnak a gyanútlan hallgató számára. Ott van például a moldvai csángó népdal kulisszája, a népköltészet imitált poétikai kellékei között felharsanó nyers férfikar az alattomos korosodásról és a keszekusza világról szóló, végletekig feszített önirónia groteszkbe hajló, árulkodóan hetyke vallomásával. Szinte látjuk, ahogy a zenekar tagjai kaján vigyorral éneklnek a stúdióban lemezre a Soha többé nem leszek én öreg létet kísérő, villoni incselkedéseit.

A dalok nem zsörtölődnek, nem füstölögnek, nem morognak, hanem tűnődnek, már majdnem olyan lassan, ahogy az ember a homokos, vizes síkra ér; harsány hurráival kitémadnak, mint a kieséses meccsen a faluválogatott. Mert szerzőik már sejtik, hogy az élet tűzfolyása csak a hulló szikra melege, ezért szembenevetik a világot, hogy ne legyen sötét, de leginkább magukon mulatnak önfeledten, velünk együtt, vagy akár helyettünk is.

...

Smidéliusz Gábor hangja és zenéje a 120 évszak óta beleégett a lelkembe, nélküle legalább félévente megmagyarázhatatlan hiányérzet fog el. Akkor elég egy Pécs – Miskolc hazaút, a Válogatott ígéreteket, és lehet tovább élni.

...

Milyen jó, hogy felhúzhatom az ablakot és feltekerhetem az autórádiót. Olyan cu ki ez a lejtő, énekl Sziszüphosz a helyzetdalban. Hány sort írtam már le az én lapomra attól, akit tisztellek? Sziszifuszi munka?

A területi képviselő indexel, letér a Mohácsi útra, és diszkrét dízelfüstöt eregetve eltűnik a hőerőmű terpeszkedő hűtőtornyai felé.

Papp Zoltán

A KaleidoszPók Társulat **Porondvágy** című lemeze **2018 novemberében** jelenik meg a Gryllus Kft. kiadásában. Új zenekar ez, régi barátokból.

A tagok: Huszák Zsolt (bass), Németh-Szabó Tamás (dob), Ócsai Zoltán (ének, billentyűsök), Smidéliusz Gábor (ének, gitár), Végh Szabolcs (ének, furulya).

Luther Rózsa Alapítvány

A Luther Rózsa Alapítvány köszönettel várja a támogató adományokat az alábbi bankszámlán:

K&H Bank 10200012-24074393-00000000
orgonaszámla:

K&H Bank 10402427-00007236-00000008

vagy készpénz befizetéseket az irodában.

A „Pécsi Evangélikus Egyházközség műemléki épületeinek felújítása II. ütem” című projektünket (EGYH-KCP-18-P/0066) az Emberi Erőforrások Minisztériuma a Magyarországi Evangélikus Egyházon keresztül 11.270.000 Ft-tal támogatta.

A pályázaton elnyert összegből megvalósult munkák: 10 cm hőszigetelést kaptak a tanácsterem és kápolna udvari külső falai a vizesblokkig, a Pollack-udvar felé eső fal az utcától a kápolna végéig, illetve a nyugati lelkészlakás (Hajdich-Szmola Patrikék) hátsó, a szomszéd felé néző homlokzata a földem fölé nyúlóan.

Az árajánlatok bekérése és a kivitelező cég kiválasztása a pályázati előírásoknak megfelelően - a presbitérium által meghatalmazott bizottság által - történt. A kivitelező cég (Glettputz Kft.) szeptemberben megkezdte a munkálatokat, és ahogy a testvérek is láthatják, jó ütemben haladnak. A munka várhatóan október végén fejeződik be.

Eseménynaptár 2018. ősz

Október

27. szombat 10.00	Temetői séta
28. vasárnap 18.00	Emlékező gyászistentiszelet
31. szerda 10.00	Reformációi istentiszelet a gyülekezetünkben

November

4. vasárnap 10.30	Családi istentiszelet
-------------------	-----------------------

December

1. szombat 14.00	Adventi családi délután, koszorú-készítés, betlehemi házikó építése
2. vasárnap	A Luther Rózsa Alapítvány forrítóval kínáló jótékonyági alkalma a 9-es istentiszelet után
2. vasárnap 10.30	Családi istentiszelet
2. vas. 18.00	Advent 1. vasárnapja - Gyertyagyújtó istentiszelet
13. csüt. 19.30	A Nagykórus adventi koncertje a Dóm Kőtarban
16. vasárnap	A Luther Rózsa Alapítvány forrítóval kínáló jótékonyági alkalma a 9-es istentiszelet után
23. vasárnap 18.00	Gyerekkarácsony és mindenki karácsonya
24. hétfő 16.00	Szentesti istentiszelet

PÉCSI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

HÉTFŐ

17.00 ASSZONYÓRA
18.00 PÉCSI GOSPEL PRÓBA
19.00 EGYETEMI IFI

KEDD

13.30 GITÁRSULI
18.30 ÖFI (KÉTHETENTE)

SZERDA

09.30 BIBLIAÓRA
19.00 KÓRUSPRÓBA

CSÜTÖRTÖK

17.00 BIBLIAÓRA

PÉNTEK

15.00 KONFIRMÁCIÓS ELŐKÉSZÍTŐ
16.00 FÉRFIÓRA

VASÁRNAP

09.00
ISTENTISZELET

18.00
ISTENTISZELET

10.30 CSALÁDI ISTENTISZELET
(HÓNAP 1. VASÁRNAPJÁN)

További programok: pecs.lutheran.hu

SOPRONI ÜDÜLÉSI LEHETŐSÉG

2018. november 9-től november 30-ig,
rövidebb időtartamra is.

Érdeklődni lehet: Böröcz Anikó
(30/4166 559)

Útközben Egyesület

A gyülekezetünket támogató Útközben Egyesület közhasznú civil szervezetként a 2018. évtől jogosult a befizetett adó 1%-ának gyűjtésére céljai megvalósításának érdekében. Összesen: 57.184 ft érkezett az adó 1%-ának felajánlása révén a 2017. évre vonatkozóan.

Köszönjük a beérkezett felajánlásokat!

Lelkészek elérhetősége:

Ócsai Zoltán 20/824-62-50

ocsaizo@gmail.com

Hajdich-Szmola Patrik 20/620-28-20

hajdichpatrik@gmail.com

Kovács Barbara 20/218-65-04

kovacs.barbara.luca@gmail.com

Iroda:

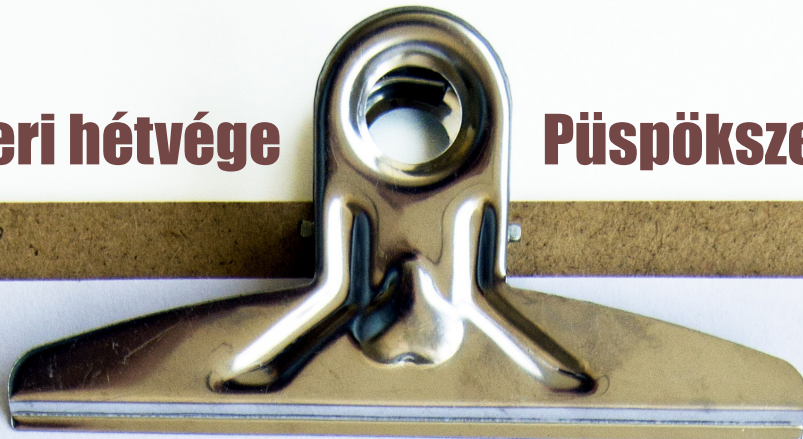
Németh Réka 20/824-52-74

Hivatali órák minden hétköznap 14.00-17.00

Gyülekezetünk számlaszáma:

Szigetvári Takarékszövetkezet

50800111-11188568-00000000

Egy csodálatos szeptemberi hétvégét töltött együtt gyülekezetünk presbitériuma Püspökszentlászlón. A samáriai asszony történetét jártuk körül, miközben énekeltünk, kirándultunk, együtt gondolkodtunk gyülekezetünk jövőjén. Néhány visszaemlékezés által képet kaphatunk arról, hogy mi is történt ott.

Számomra az egyik legnagyobb élmény ezen a hétvégén az asztalközösség megélése volt. Amikor otthon még azon gondolkodtunk, hogyan és mit fogunk enni, terveztük, hogy este együtt vacsorázunk abból, amit hozunk, és reggeli is talán még marad. Hogy majd étteremben ebédelünk. Amikor pedig ott voltunk, hirtelen egészen tele lett egy hatalmas asztal étellel. Nem csak vacsora, reggeli, de még ebéd is kitelt ebből. Jézus ott volt velünk.

Bár különbözőek vagyunk és kiest meg újak egymásnak, kezdünk közösséggé formálódni akár egy asztalnál ülünk, akár az erdőben folyamatosan újra- és újraalakuló tünöző csoportként járunk.

Számomra különleges volt végiggondolni, mit kaptam a gyülekezettől, az evangélikus közösségektől, és mit szeretnék én adni. Még ha nehéz is sorrendet felállítani a közösség, élmények, zene, lelki tartalmak, hagyományok, felelősségvállalás, teológia... között, hiszen mindig az a legfontosabb, ami épp friss élmény, de jó időnként megállni, és mindezt tudatosítani magamban. Annyi mindenért lehetek halás, és adhatom tovább másoknak.

Sokat lehet tanulni abból, hogy ahányan vagyunk, annyiféleképpen láthatjuk ugyan azt az igeszakaszt. Tágabban: micsoda sokszínűség, sokrétűség jellemző a közösségünkre és Isten igéjére is. Ha nyitottak vagyunk, figyelünk kifelé, új világok nyílnak ott is, ahol azt hittük, ismerősként járunk.

Jó volt megélni a közösséget.

Jó valahova tartozni és érezni, hogy fontosak vagyunk egymásnak, érezni azt az erőt, ami összeköt bennünket, ami valahol a felelőség is a gyülekezetünkért.

Idehozott a Jóbsten közetek, pedig nem is akartam talán. Féltem mindentől. Pedig mennyire nagyszerű érzés együtt lenni veletek!

Gyülekezetünk elmúlt 15 évében a számos pozitív történés mellett sok konfliktusos helyzet is adódott, aminek eredményeképpen maradt az emberekből még ma is kézzel fogható, felbukkanó feszültség, esetleg harag, vagy csak rossz érzés, rossz szájíz, téves megítélés, ellentét. Én amúgy is a megbeszélések híve vagyok, de ezek esetében is azt érzem, hogy nagy részük pont a kibeszéletlenség miatt áll még fenn (ha kétségkívül enyhült is), mert nem értettük pontosan egymás szándékát, motivációit, vagy csak könnyebb volt abba rosszat belemagyarázni. Tudom, gyakorlatilag megvalósíthatatlan, de milyen jó is lenne ezeket nekünk, a gyülekezeti tagoknak egymás között őszintén kibeszélnünk, oldanunk, a másikra nyitottan a püspökszentlászlói összetolt asztalok körül ülve, otthonról hozott elemőzsiát falatozva és megosztva a másikkal, ábráhmhegyi bort és pogányi pálinkát vagy épp Csergő forralt borát kortyolgatva ...

A konfirmandusokkal 2018 tavaszán Pécsváradon, a Dombay-tó partján töltöttünk el egy hétvégét. Amikor megérkeztünk, első mondatuk ez volt: itt nincs téroró.

A presbiterekkel 2018 őszén Püspökszentlászlón, egy völgyben töltöttünk el egy hétvégét. Amikor megérkeztünk, első mondatunk ez volt: itt nincs téroró.

A konfirmandusok és a presbiterek egy offline kalandban vehettek részt, melynek legfőbb tanulsága, hogy amikor nincs téroró, akkor van csak igazán téroró. Amikor elhagynak bennünket az okostelefonok, online kapcsolatok, akkor jönnek az igazi beszélgetések, az igazi közösség. Ez az Isten térorereje - vagy Istentér-ereje.

Nekem nagy élmény volt azt látni, ahogy a két lelkeszünk összedolgozott. Mi azt látjuk, hogy egyik erre, másik arra megy a beosztás alapján szolgálatot végezni, és egymást kiegészítve dolgoznak. A püspökszentlászlói alkalmon a tetőtérben a két lelkesz ereje a szemünk láttára adódott össze. Nekünk. Egy presbiternek fontos ezt is megélni!

Az egész heti rohanás után nehezen indultam neki a presbiteri hétvégének. De miután megterítettük a közös asztalt és körbeültük, akkor már hálás voltam, hogy én is ott lehetek, ehhez a csoporthoz tartozhatok. Jó érezni azt, hogy mennyire fontos nekünk ez a kis gyülekezet, és hogy mindannyian tenni szeretnénk érte. És biztos nem járunk mindig sikerrel, lesznek kudarcaink is, de a Jóbsten áldásával talán egy nyugodtabb periódus következik a presbitérium és a gyülekezet életében. Megérdemelnénk.